Dziennik Urzędowy
Unii Europejskiej

PL
Seria L

2026/2530

17.11.2026

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2026/2530

z dnia 16 listopada 2026 r.

zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ołowiu w amunicji śrutowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE ([1]), w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 określono ograniczenia dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania niektórych niebezpiecznych substancji, mieszanin i wyrobów. Pozycja 63 tego załącznika zawiera ograniczenia odnoszące się do ołowiu (nr CAS 7439-92-1, nr WE 231-100-4) i związków ołowiu („ołów"), w tym ograniczenie dotyczące ołowiu w amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich, wprowadzone rozporządzeniem Komisji (UE) 2021/57 ([2]).

(2) Ołów jest zaklasyfikowany, na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ([3]), jako substancja działająca bardzo toksycznie na organizmy wodne i działająca szkodliwie na rozrodczość ze względu na szkodliwe działanie dla płodności i rozwoju układu nerwowego płodu i dziecka, powodujące trwałe uszkodzenia i spadek ilorazu inteligencji (IQ). Nie określono bezpiecznego progu stężenia ołowiu, poniżej którego ołów nie wywołuje szkodliwych skutków dla zdrowia ludzkiego. Ołów wiąże się również ze zwiększonym ryzykiem chorób układu krążenia, nerek i ośrodkowego układu nerwowego u osób dorosłych. Ponadto w przypadku zwierząt, szczególnie ptaków, narażenie na działanie ołowiu może wywoływać szereg ostrych i przewlekłych skutków toksykologicznych, w tym śmierć ([4]).

(3) Unia oraz jej państwa członkowskie są stronami Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (CMS) ([5]). Grupa robocza ds. zapobiegania zatruciom opracowała wytyczne dotyczące zapobiegania ryzyku zatruć u ptaków wędrownych („wytyczne"), które przyjęto w 2014 r. na mocy rezolucji 11.15 Konferencji Stron tej konwencji. W wytycznych zaleca się zarówno stopniową rezygnację ze stosowania amunicji ołowianej we wszystkich siedliskach, jak i stopniową rezygnację ze stosowania ołowianych ciężarków wędkarskich na obszarach, na których ptaki wędrowne są narażone na szczególnie wysokie ryzyko zatrucia ołowiem.

([1]) Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj.

([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/57 z dnia 25 stycznia 2021 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do ołowiu w amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich (Dz.U. L 24 z 26.1.2021, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/57/oj).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj).

([4]) Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC) i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC), „Background document to the Opinion on the Annex XV dossier proposing restrictions on Lead in shot" (Dokument referencyjny do opinii w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której proponuje się ograniczenia dotyczące ołowiu w śrucie), s. 3, https://echa.europa.eu/documents/10162/28acf817-61a6-3ca6-4e85-a71ef0e07740.

([5]) https://www.cms.int/en/convention-text.

(4) W dniu 16 lipca 2019 r. Komisja, na podstawie art. 69 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zwróciła się ([6]) do Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja") o sporządzenie dokumentacji („dokumentacja zgodna z załącznikiem XV") w celu uwzględnienia zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska stwarzanych przez ołów w (i) amunicji, w tym w amunicji śrutowej stosowanej na terenach innych niż obszary wodno-błotne oraz w pociskach stosowanych zarówno na obszarach wodno-błotnych, jak i na terenach innych niż obszary wodno-błotne oraz (ii) w sprzęcie wędkarskim. Mandat nie obejmował użycia amunicji do strzelania w pomieszczeniach zamkniętych ani jej użycia przez policję, wojsko i inne służby bezpieczeństwa.

(5) W dniu 24 marca 2021 r. Agencja opublikowała dokumentację zgodną z załącznikiem XV ([7]), w której stwierdziła, że ołów w amunicji i w sprzęcie wędkarskim stwarza ryzyko dla środowiska i zdrowia ludzkiego, zwłaszcza dla szczególnie narażonych grup ludności, takich jak dzieci, przy czym ryzyko to nie jest w adekwatny sposób kontrolowane i należy się nim zająć na poziomie ogólnounijnym. W odniesieniu do ryzyka dla środowiska, połknięcie przez ptaki i inne zwierzęta nieodzyskanej amunicji na bazie ołowiu („amunicji ołowianej"), ciężarków na bazie ołowiu („ciężarków ołowianych") i przynęt na bazie ołowiu („przynęt ołowianych") wykorzystywanych podczas polowań, strzelania sportowego i wędkarstwa skutkuje zatruciem zwierząt, a często ich śmiercią. Ponadto akumulacja ołowiu na strzelnicach sportowych może prowadzić do uwalniania zanieczyszczonych ołowiem wód powierzchniowych do lokalnych cieków wodnych i może oddziaływać na wody gruntowe oraz potencjalnie zatruwać ludzi, zwierzęta gospodarskie oraz dzikie. Agencja ustaliła również, że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzi związane ze spożywaniem mięsa zwierząt zabitych z użyciem amunicji ołowianej, zwłaszcza zdrowia dzieci w wieku do siedmiu lat, lub przy wytwarzaniu domowym sposobem amunicji, ciężarków lub przynęt ołowianych.

(6) Agencja oszacowała, że jeżeli ołów będzie nadal w obecnym tempie wprowadzany do środowiska w Unii w wyniku strzelectwa i wędkarstwa, w ciągu najbliższych 20 lat do środowiska zostanie wprowadzone około 876 000 ton ołowiu. Będzie to oznaczało, że co najmniej: (i) 135 mln ptaków będzie zagrożonych zatruciem w wyniku połknięcia amunicji śrutowej na bazie ołowiu („ołowianej amunicji śrutowej"); (ii) 14 mln ptaków będzie zagrożonych zatruciem ołowiem znajdującym się w zjadanym przez nie pożywieniu; oraz (iii) 7 mln ptaków będzie zagrożonych zatruciem w wyniku połknięcia ciężarków i przynęt. Ponadto Agencja oszacowała, że każdego roku około 13,8 mln członków rodzin myśliwych, w tym 1,1 mln dzieci w wieku do siedmiu lat, jest narażonych na kontakt z ołowiem w wyniku spożywania dziczyzny.

(7) W związku z tym Agencja zaproponowała ograniczenie stosowania ołowiu w amunicji i w niektórych elementach sprzętu wędkarskiego, które obejmowało m.in. ograniczenie wprowadzania do obrotu i stosowania amunicji śrutowej, w której zawartość ołowiu jest równa 1 % lub większa, a także ograniczenie stosowania pocisków innych niż amunicja śrutowa (takich jak pociski i śrut do broni pneumatycznej), w których zawartość ołowiu jest równa 1 % lub większa. Jednocześnie Agencja zaproponowała nałożenie obowiązków informacyjnych na sprzedawców detalicznych tych produktów oraz obowiązków w zakresie oznakowania na dostawców amunicji. Proponowane ograniczenie ma na celu zmniejszenie emisji ołowiu o około 630 000 ton w ciągu 20 lat od jego wprowadzenia. Oznaczałoby to redukcję o 72 % w porównaniu z sytuacją bez proponowanego ograniczenia. Ograniczenie to zapobiegłoby również obniżeniu ilorazu inteligencji u około 7 000 dzieci w Unii rocznie, co przyniosłoby oszczędności w zakresie dobrostanu w wysokości około 70 mln EUR rocznie.

(8) W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV Agencja stwierdziła, żealternatywna amunicja do polowania (taka jak amunicja śrutowa ze stali i bizmutu oraz pociski miedziane i mosiężne): (i) jest powszechnie stosowana; (ii) jest technicznie wykonalna; (iii) jest porównywalna cenowo z amunicją ołowianą oraz (iv) ma korzystniejsze profile zagrożeń i ryzyka dla zdrowia ludzi i środowiska niż amunicja ołowiana. W odniesieniu do strzelania sportowego z użyciem amunicji śrutowej Agencja uznała, że możliwe byłoby zastąpienie ołowiu stalą przy zachowaniu porównywalnych parametrów, jednak taka zmiana wymagałaby zgody odpowiednich międzynarodowych federacji strzelectwa sportowego. Nie stwierdzono natomiast, aby amunicja alternatywna wobec pocisków na bazie ołowiu („pocisków ołowianych") i śrutu do broni pneumatycznej na bazie ołowiu („śrutu ołowianego") do strzelania sportowego dawała równie dobre wyniki jak ołów. Agencja zauważyła, że obecnie ołów trudno jest zastąpić w niektórych zastosowaniach, takich jak amunicja centralnego zapłonu małego kalibru, amunicja bocznego zapłonu, amunicja do broni pneumatycznej, amunicja do broni odprzodowej, pociski pełnopłaszczowe oraz pociski z otwartym wierzchołkiem.

([6]) https://echa.europa.eu/documents/10162/17233/rest_lead_ammunition_COM_request_en.pdf.

([7]) Europejska Agencja Chemikaliów, „Annex XV Restriction Report – Lead in outdoor shooting and fishing" [Raport w sprawie ograniczeń zgodny z załącznikiem XV – ołów w strzelaniu na otwartym terenie i w wędkarstwie], 24 marca 2021 r., https://echa.europa.eu/documents/10162/da9bf395-e6c3-b48e-396f-afc8dcef0b21.

(9) Agencja zaleciła odroczenie rozpoczęcia stosowania ograniczeń dotyczących innych wyrobów objętych zakresem dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV oraz obowiązków w zakresie informowania i oznakowania. Umożliwiłoby to podmiotom dostosowanie się do nowych przepisów i wprowadzenie niezbędnych środków zarządzania ryzykiem. Agencja zaproponowała pięcioletni okres przejściowy w odniesieniu do zakazu wprowadzania do obrotu i stosowania amunicji śrutowej do polowania. Zaproponowała ona również odroczenie wejścia w życie zakazu stosowania do polowania pocisków dużego i małego kalibru innych niż amunicja śrutowa odpowiednio o 18 miesięcy i pięć lat.

(10) Agencja zaproponowała odstępstwo od zakazu stosowania pocisków ołowianych do strzelania sportowego, pod warunkiem wdrożenia na strzelnicach sportowych szczególnych środków zarządzania ryzykiem i nieprowadzenia na tych terenach działalności rolniczej. Agencja nie poparła również opcjonalnych odstępstw od zakazu wprowadzania do obrotu i stosowania ołowianej amunicji śrutowej do strzelania sportowego. Agencja poparła zakaz stosowania ołowianej amunicji śrutowej do strzelania sportowego, ale uwzględniła również odstępstwa jako fakultatywne oraz oceniła ich koszty i korzyści w przypadku, gdyby Komisja uznała taki zakaz za nieodpowiedni i zażądała oceny skutków zezwolenia na dalsze stosowanie ołowianej amunicji śrutowej do strzelania sportowego, z zastrzeżeniem warunków, które zminimalizowałyby zidentyfikowane zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Warunki opcjonalnego odstępstwa obejmowały: (i) wprowadzenie wymogu posiadania przez strzelców sportowych licencji wydawanych przez państwa członkowskie; (ii) wprowadzenie przez państwa członkowskie wymogu uzyskania zezwolenia na prowadzenie strzelnic sportowych; (iii) regularny odzysk ponad 90 % ołowianej amunicji śrutowej wystrzelonej na terenie strzelnicy; (iv) stosowanie rygorystycznych środków ochrony wód przed zanieczyszczeniem ołowiem oraz remediacja w przypadku wystąpienia takiego zanieczyszczenia; (v) zakaz prowadzenia jakiejkolwiek działalności rolniczej na terenie strzelnicy; (vi) prowadzenie rejestrów potwierdzających przestrzeganie warunków określonych w pkt (iii)–(v); (vii) umieszczanie ostrzeżeń na opakowaniach amunicji i na poszczególnych nabojach oraz (viii) nałożenie na państwa członkowskie obowiązku sprawozdawczego wobec Komisji w zakresie liczby użytkowników posiadających licencję, koncesjonowanych strzelnic oraz ilości ołowianej amunicji śrutowej zużywanej na ich terenie.

(11) Agencja wskazała, że ograniczenie to nie powinno mieć zastosowania do strzelania w pomieszczeniach zamkniętych, użycia przez policję, wojsko i inne służby bezpieczeństwa, jak wskazano we wniosku Komisji do Agencji z dnia 16 lipca 2019 r., ani do wykorzystania związanego z testowaniem, rozwojem, badaniami i dochodzeniami.

(12) Po przeprowadzeniu konsultacji publicznych w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV Agencja zmieniła ([8]) swój pierwotny wniosek w celu uwzględnienia uwag otrzymanych podczas konsultacji. W szczególności zaproponowała zwiększenie dopuszczalnej zawartości granicznej ołowiu w pociskach innych niż amunicja śrutowa zawierająca miedź lub stopy miedzi – z mniej niż 1 % do mniej niż 3 % masy. Zaproponowano takie rozwiązanie, aby umożliwić dalsze stosowanie alternatywnej amunicji z mosiądzu (stopu miedzi), która obecnie zawiera do 3 % ołowiu. Zmieniona dokumentacja zgodna z załącznikiem XV zawierała również dodatkowe odstępstwa dotyczące polowania na foki z użyciem pocisków oraz polowania z użyciem pocisków pełnopłaszczowych, pod pewnymi warunkami.

(13) Jedynie niewielka liczba państw członkowskich posiada obecnie przepisy krajowe, które zakazują stosowania ołowiu do polowania i strzelania na otwartym terenie i które miałyby na celu ograniczenie emisji ołowiu i narażenia na jego działanie. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV wykazano, że dla zapewnienia zharmonizowanego poziomu ochrony w całej Unii konieczne są ogólnounijne działania zmierzające do ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem ołowiu w amunicji.

(14) W dniu 2 czerwca 2022 r. działający przy Agencji Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC) przyjął opinię na podstawie art. 70 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV. W opinii tej RAC zgodził się z wnioskiem Agencji, że stosowanie amunicji ołowianej, w tym amunicji śrutowej, do polowania i strzelania na otwartym terenie stwarza szeroki zakres zagrożeń zarówno dla zdrowia ludzi, jak i dla środowiska. RAC stwierdził, że ograniczenie zaproponowane przez Agencję byłoby najwłaściwszym ogólnounijnym środkiem przeciwdziałania zidentyfikowanemu ryzyku.

(15) RAC zdecydowanie poparł okres przejściowy krótszy niż pięć lat zaproponowany przez Agencję w odniesieniu do ograniczenia stosowania amunicji śrutowej do polowania, ponieważ stosowanie ołowianej amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych jest już uregulowane w całej Unii, a im krótszy jest okres przejściowy, tym mniej ołowiu zostanie uwolnione do środowiska.

([8]) Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC) i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC), „Background Document to the Opinion on the Annex XV dossier proposing restrictions on lead in outdoor shooting and fishing" [Dokument referencyjny do opinii w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której proponuje się ograniczenia dotyczące ołowiu w strzelaniu na otwartym terenie i w wędkarstwie], s. 20, https://echa.europa.eu/documents/10162/14c4fceb-31b4-aea2-a9b5-75cdccf8013f.

(16) RAC nie poparł opcjonalnych odstępstw dotyczących wprowadzania do obrotu ołowianej amunicji śrutowej i stosowania ołowianej amunicji śrutowej do strzelania sportowego. Uznał on, że egzekwowanie proponowanego ograniczenia, a także ograniczenia dotyczącego ołowiu w amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich, wprowadzonego rozporządzeniem (UE) 2021/57, zwiększyłoby złożoność w przypadku wprowadzenia tych opcjonalnych odstępstw. W przypadku przyznania tych odstępstw RAC wskazał jednak, że poprze sugestię Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC) Agencji, zgodnie z którą ich zakres powinien być ograniczony do rozmiarów śrutu od 1,9 do 2,6 mm.

(17) RAC poparł wprowadzenie proponowanych przez Agencję wymogów dotyczących oznakowania i informowania w odniesieniu do amunicji ołowianej. RAC zalecił jednak, aby w celu uniknięcia niejasności podwyższyć zawartość graniczną ołowiu, przy której obowiązywałyby te wymogi, z 0,3 % do 1 % masy, tak aby była ona tożsama z zawartością graniczną, od której obowiązuje zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania.

(18) W dniu 1 grudnia 2022 r. RAC, działając zgodnie z art. 77 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ([9]), na wniosek Dyrektora Wykonawczego Agencji przyjął opinię uzupełniającą. W opinii tej ponownie oceniono dokonaną przez RAC ocenę konkretnego zbioru danych dotyczących obecności ołowiu w dziczyźnie oraz spożycia dziczyzny przez ludzi, dostarczonego przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności. RAC powtórzył swój wniosek, że ryzyko związane z narażeniem dzieci z rodzin myśliwych na ołów w dziczyźnie jest umiarkowane do wysokiego, natomiast ryzyko dla osób dorosłych jest prawdopodobnie niskie.

(19) W dniu 2 grudnia 2022 r. SEAC, działając na podstawie art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, przyjął własną opinię. Komitet stwierdził, że proponowane ograniczenie byłoby najwłaściwszym ogólnounijnym środkiem przeciwdziałania zidentyfikowanym zagrożeniom stwierdzonym przez RAC, z zastrzeżeniem, że warunki zostaną zmienione zgodnie z propozycją SEAC. W konkluzji tej uwzględniono proporcjonalność korzyści społeczno-ekonomicznych, biorąc pod uwagę społeczno-ekonomiczne koszty tego rozwiązania.

(20) SEAC poparł pogląd RAC, że w odniesieniu do ograniczenia używania ołowianej amunicji śrutowej do polowania uzasadniony byłby okres przejściowy znacznie krótszy niż okres pięciu lat zaproponowany przez Agencję, ponieważ nie ma wystarczających dowodów na to, że zwiększenie wielkości produkcji amunicji alternatywnej w celu zastąpienia ołowianej amunicji śrutowej używanej do polowania wymagałoby pięciu lat. Dostępne informacje potwierdzają argument, że wykorzystywana do polowania ilość ołowianej amunicji śrutowej może zostać zastąpiona wcześniej. SEAC nie dysponował istotnymi i wiarygodnymi dowodami pozwalającymi na wyciągnięcie wniosków na temat konkretnej długości okresu przejściowego, w związku z czym uznał, że minimalny okres wymagany do zapewnienia płynnego przejścia na amunicję alternatywną wynosiłby 18 miesięcy.

(21) Aby ułatwić egzekwowanie zakazu stosowania ołowianej amunicji śrutowej do polowania, SEAC zalecił zakaz noszenia tego rodzaju amunicji śrutowej podczas polowania lub w drodze na polowanie.

(22) Aby zmaksymalizować skuteczność proponowanego ograniczenia, SEAC zaproponował ograniczenie opcjonalnych odstępstw dotyczących ołowianej amunicji śrutowej do strzelania sportowego do rozmiarów od 1,9 do 2,6 mm, ponieważ są to rozmiary śrutu wykorzystywane do tej działalności.

(23) W odniesieniu do zakazu stosowania amunicji ołowianej w broni odprzodowej lub innej historycznej broni palnej SEAC zauważył, że nie są jeszcze dostępne alternatywy bezołowiowe do stosowania w historycznej broni palnej. Uznał jednak, że nie można wyciągnąć wniosków dotyczących tego, czy odstępstwo odnoszące się do tego zastosowania byłoby uzasadnione wartościami kulturowymi, jak sugerowano podczas konsultacji publicznych, ze względu na brak informacji na temat społeczno-ekonomicznych skutków takiego odstępstwa.

([9]) Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC), „Request by the Executive Director of ECHA under Article 77(3)(c) of REACH to prepare a supplementary opinion on the restriction dossier on lead in outdoor shooting and fishing" [Wniosek Dyrektora Wykonawczego ECHA na podstawie art. 77 ust. 3 lit. c) rozporządzenia REACH o przygotowanie opinii uzupełniającej w sprawie dokumentacji dotyczącej ograniczeń w odniesieniu do ołowiu w strzelaniu na otwartym terenie i wędkarstwie], 1 grudnia 2022 r., https://echa.europa.eu/documents/10162/e0a5c108-a7ed-dbd3-67ce-d00a6470d8ce.

(24) SEAC nie dysponował dowodami wystarczającymi do rozstrzygnięcia, czy koszt informowania w punkcie sprzedaży (zgodnie z propozycją Agencji, którą poparł RAC) byłby w pełni uzasadniony, czy też na zachowania zakupowe skuteczniej mogłyby wpływać inne działania edukacyjne. SEAC podzielił zdanie RAC, że ta sama zawartość graniczna wynosząca 1 % masy, którą zaproponowano na potrzeby ograniczenia wprowadzania do obrotu i stosowania amunicji ołowianej, powinna mieć zastosowanie również do wymogów dotyczących oznakowania i informowania, gdyż pomogłoby to uniknąć niejasności i ułatwiło egzekwowanie przepisów. SEAC uznał, że egzekwowanie przepisów w tej dziedzinie byłoby skuteczniejsze, gdyby poszczególne naboje z ołowianą amunicją śrutową były identyfikowane za pomocą oznaczeń lub kodów kolorystycznych. Nie dysponował on jednak wystarczającymi informacjami, aby stwierdzić wykonalność techniczną, związane z tym koszty i praktyczność takich oznaczeń lub kodów kolorystycznych.

(25) Zgodnie z art. 77 ust. 4 lit. h) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 przeprowadzono konsultacje z Forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów („Forum"). Jego zalecenia zostały uwzględnione.

(26) W dniu 27 lutego 2023 r. Agencja przedłożyła Komisji opinie RAC i SEAC ([10]).

(27) Uwzględniając dokumentację zgodną z załącznikiem XV, opinie RAC i SEAC, skutki społeczno-ekonomiczne oraz dostępność rozwiązań alternatywnych, Komisja uznaje, że istnieje niedopuszczalne ryzyko dla środowiska i dla zdrowia ludzi wynikające z używania amunicji ołowianej, zwłaszcza śrutowej, oraz ołowianego sprzętu wędkarskiego. Zagrożeniom tym należy przeciwdziałać na poziomie ogólnounijnym. Należy zatem wprowadzić ograniczenie dotyczące wprowadzania do obrotu i stosowania takiej amunicji i sprzętu wędkarskiego. Komisja uważa jednak, że aby zmniejszyć poziom skomplikowania i zwiększyć jasność prawa, ograniczenie stosowania ołowianej amunicji i ołowianego sprzętu wędkarskiego, proponowane w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, będące przedmiotem opinii RAC i SEAC oraz zalecenia udzielonego przez forum, powinno zostać przyjęte przez Komisję w drodze dwóch odrębnych rozporządzeń.

(28) Ograniczenie stosowania ołowiu w amunicji powinno mieć zastosowanie do amunicji o zawartości ołowiu równej 1 % masy lub większej. Jest to zawartość graniczna określona w ograniczeniu w pozycji 63 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w odniesieniu do ołowiu w amunicji śrutowej na obszarach wodno-błotnych lub wokół nich, aby zapobiec znacznemu zagrożeniu toksycznością dla ptaków migrujących i innych dzikich zwierząt oraz ich siedlisk. Ponadto uznaje się, że zawartość graniczna wynosząca 1 % jest wystarczająca, aby przeciwdziałać stwierdzonemu ryzyku, i że będą ją mogli z łatwością osiągnąć producenci rozwiązań alternatywnych, co jest istotne wobec faktu, że w niektórych z tych rozwiązań alternatywnych ołów może występować jako zanieczyszczenie.

(29) Komisja przyjęła do wiadomości opinię RAC i SEAC, że okres przejściowy dotyczący ograniczenia stosowania ołowianej amunicji śrutowej podczas polowania powinien być krótszy niż okres pięciu lat zaproponowany przez Agencję, ale nie krótszy niż 18 miesięcy. Biorąc pod uwagę obecną sytuację geopolityczną, która znacznie zmieniła się w porównaniu z sytuacją panującą w momencie przyjmowania opinii przez RAC i SEAC, Komisja nie może mieć pewności, że wystarczająca wielkość produkcji amunicji alternatywnej zastępującej ołowianą amunicję śrutową do polowania będzie dostępna nawet w pięcioletnim okresie przejściowym zaproponowanym przez Agencję. W związku z tym uważa, że w odniesieniu do stosowania ograniczenia dotyczącego wprowadzania do obrotu i stosowania ołowianej amunicji śrutowej do polowania należy wprowadzić siedmioletni okres przejściowy. Komisja uważa również, że definicja amunicji śrutowej powinna obejmować śrut, którym można strzelać z broni śrutowej, ale nie powinna obejmować pocisków typu slug, które należy wyłączyć z zakresu ograniczenia.

(30) Komisja zgadza się z SEAC, że zakaz noszenia ołowianej amunicji śrutowej podczas polowania lub w drodze na polowanie jest konieczny w celu ułatwienia egzekwowania ograniczenia dotyczącego amunicji o zawartości ołowiu równej lub większej niż 1 % masy.

(31) Komisja przyjmuje do wiadomości wnioski SEAC, zgodnie z którymi ograniczenie stosowania pocisków ołowianych do polowania i strzelania sportowego jest proporcjonalne, a alternatywy dla ołowiu do polowania są dostępne, w szczególności w przypadku pocisków centralnego zapłonu o kalibrze równym lub większym niż 5,6 mm. Niemniej jednak Komisja zauważa, że pociski, w tym pociski ołowiane, stanowią główny rodzaj amunicji wykorzystywanej do celów obronnych, a analiza SEAC dotycząca ewentualnego wpływu ograniczenia stosowania pocisków ołowianych na zdolności obronne Unii została przeprowadzona w radykalnie odmiennym kontekście geopolitycznym. W grudniu 2022 r., czyli już po przyjęciu opinii SEAC, rozwój sytuacji międzynarodowej

([10]) Komitet ds. Oceny Ryzyka (RAC) i Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC), „Opinion on an Annex XV dossier proposing restrictions on lead and its compounds" [Opinia w sprawie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której proponuje się ograniczenia dotyczące ołowiu i jego związków], 2 grudnia 2022 r., https://echa.europa.eu/documents/10162/2c82ef18-ce5d-4b4f-8ff0-002932154acc.

uwypuklił potrzebę wzmocnienia przez Unię gotowości obronnej i zdolności obronnych w odpowiedzi na rosnące zagrożenia. W 2025 r. w białej księdze w sprawie obronności europejskiej ([11]) i planie ReArm Europe Komisja przedstawiła strategię osiągnięcia gotowości obronnej do 2030 r., mając na celu szybkie i znaczące zwiększenie inwestycji Unii w obronność i zdolności obronnych. Strategia obejmowała m.in. działania wspierające strategiczne gromadzenie zapasów pocisków, w tym pocisków ołowianych, oraz zapewniające wystarczające zdolności przemysłowe do terminowego uzupełniania amunicji w razie potrzeby. W tym kontekście i w następstwie dyskusji z państwami członkowskimi w trakcie procesu decyzyjnego Komisja uważa, że właściwe i konieczne jest wyłączenie pocisków z zakresu ograniczenia, aby zapobiec wszelkiemu potencjalnemu wpływowi, nawet niewielkiemu, na produkcję pocisków ołowianych. Zmniejszenie zakresu ograniczenia do ołowianej amunicji śrutowej nadal zapewni wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska przed narażeniem na ołów. Zgodnie z szacunkami Agencji oczekiwana redukcja emisji ołowiu wynikająca z zakazu stosowania pocisków ołowianych do polowania i strzelania sportowego na otwartym terenie wyniesie 8 232 tony w ciągu 20 lat. Jest to znacznie mniej niż oczekiwana redukcja emisji ołowiu wynikająca z zakazu wprowadzania do obrotu i stosowania ołowianej amunicji śrutowej, tj. 558 000 ton w ciągu 20 lat. Wyłączenie pocisków z zakresu stosowania będzie zatem miało jedynie minimalny wpływ na ogólną skuteczność ograniczenia.

(32) Komisja nie uważa za uzasadnione, aby ograniczenie to dotyczyło śrutu do broni pneumatycznej wykorzystywanego do polowania i strzelania sportowego. Alternatywy dla ołowianego śrutu do broni pneumatycznej są dostępne jedynie w niewielkich ilościach, nie są precyzyjne i kosztują nawet cztery razy więcej niż śrut ołowiany do broni pneumatycznej. Ponadto zarówno Agencja, jak i RAC uznały, że ograniczenie stosowania śrutu ołowianego w broni pneumatycznej jedynie nieznacznie zmniejszyłoby emisje ołowiu. Nie zmniejszyłoby ono także ryzyka dla ludzi, ponieważ ołowiany śrut do broni pneumatycznej jest głównie wykorzystywany do zabijania szkodników, które nie są spożywane, w związku z czym nie istnieje ogólnounijne ryzyko dla ludzi wynikające ze spożywania fragmentów ołowiu ze śrutu do broni pneumatycznej.

(33) Komisja zgadza się, że całkowity zakaz wprowadzania do obrotu i stosowania ołowianej amunicji śrutowej w strzelaniu sportowym, zaproponowany przez Agencję i poparty przez RAC i SEAC, ułatwiłby egzekwowanie przepisów. Komisja zauważa jednak, że taki zakaz mógłby wpłynąć na możliwość organizowania przez państwa członkowskie igrzysk olimpijskich i innych zawodów międzynarodowych, podczas których stosowanie ołowiu jest obowiązkowe. Uniemożliwiłoby to również sportowcom trenowanie z ołowianą amunicją śrutową w państwach członkowskich. Komisja uważa, że przejście na amunicję alternatywną (np. śrut stalowy) w strzelaniu sportowym może być wykonalne w perspektywie długoterminowej. Podobnie jak w przypadku ołowianej amunicji śrutowej do polowania nie jest jednak jasne, czy w pięcioletnim okresie przejściowym zaproponowanym przez Agencję dostępna będzie wystarczająca wielkość produkcji amunicji alternatywnej, która mogłaby zastąpić ołowianą amunicję śrutową do strzelania sportowego. Komisja uważa zatem, że stosowanie ograniczenia dotyczącego wprowadzania do obrotu i stosowania ołowianej amunicji śrutowej do strzelania sportowego należy odroczyć o siedem lat.

(34) Ponieważ termin zastąpienia ołowiu w strzelaniu sportowym jest bardzo niepewny, dla tego zastosowania uzasadnione jest wprowadzenie odstępstwa bez ograniczeń czasowych. Zgodnie z zaleceniem SEAC odstępstwo powinno być ograniczone do amunicji śrutowej o rozmiarach od 1,9 mm do 2,6 mm, które są jedynymi kalibrami stosowanymi w zawodach. Odstępstwo powinno być również uzależnione od stosowania w strzelnicy, w której odbywa się strzelanie sportowe, odpowiednich środków zarządzania ryzykiem, mających na celu zarówno ograniczenie rozprzestrzeniania się ołowiu, jak i ograniczenie jego uwalniania do środowiska. Komisja uważa, że w celu wprowadzenia wymaganych środków zarządzania ryzykiem dla strzelnic odpowiedni jest siedmioletni okres przejściowy, ponieważ potrzebują one wystarczająco dużo czasu na wdrożenie tych środków na swoim terenie, w tym czasu na uzyskanie niezbędnych zezwoleń i, w razie potrzeby, przeprowadzenie procedur przetargowych. Komisja nie uważa za stosowne włączenia do obowiązkowych środków zarządzania ryzykiem wymogu odzyskiwania ponad 90 % wystrzelonej ołowianej amunicji śrutowej, ponieważ jej niewielkie rozmiary oraz rozległy obszar, na którym jest ona rozrzucana, sprawiają, że osiągnięcie tak wysokiego wskaźnika odzysku jest bardzo trudne. Ponadto Komisja nie uważa za stosowne wprowadzenia przez państwa członkowskie obowiązku wydawania licencji dla użytkowników strzelnic sportowych, gdyż takie rozwiązanie uznaje za zbyt biurokratyczne i pracochłonne. Komisja uważa jednak za stosowne włączenie – zgodnie z zaleceniem Agencji – obowiązku zatrzymywania, monitorowania oraz, w razie potrzeby, oczyszczania wód drenażowych (w tym spływów powierzchniowych) z obszarów upadku amunicji śrutowej, a także wprowadzenie zakazu prowadzenia jakiejkolwiek działalności rolniczej w granicach strzelnicy. Komisja uważa również za stosowne włączenie dodatkowych środków zarządzania ryzykiem, mających na celu zapewnienie poziomu ochrony porównywalnego ze

([11]) Komisja Europejska. Biała księga w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030. https://commission.europa.eu/document/download/e6d5db69-e0ab-4bec-9dc0-3867b4373019_en?filename=White%20paper%20for%20European%20defence%20–%20Readiness%202030.pdf.

środkami zaproponowanymi przez Agencję, a mianowicie wprowadzenie: (i) co najmniej dwóch konkretnych środków ograniczających rozprzestrzenianie się ołowiu (ściany, wały lub nasypy, siatki lub kurtyny wychwytujące śrut oraz pokrycie nawierzchni); (ii) monitorowania pH i, w razie potrzeby, podjęcia odpowiednich działań na obszarach upadku amunicji śrutowej oraz (iii) ograniczenia możliwości używania ołowianej amunicji śrutowej wyłącznie do członków federacji strzelectwa sportowego. Strzelnice sportowe typu otwartego powinny również odzyskiwać zużytą ołowianą amunicję śrutową co najmniej raz na trzy lata. Ponadto powinny prowadzić ewidencję ołowianej amunicji śrutowej zużytej i odzyskanej na ich terenie, a także wykaz osób oddających strzały z użyciem tej amunicji śrutowej, aby ułatwić egzekwowanie przepisów i umożliwić monitorowanie skuteczności środków zarządzania ryzykiem w celu zminimalizowania emisji ołowiu. W tym celu strzelnice sportowe typu otwartego powinny udostępniać te informacje właściwym organom państw członkowskich na ich wniosek. Komisja uważa również, że konieczny jest przegląd odstępstw dotyczących strzelania sportowego po 10 latach, aby ocenić postępy w dążeniu do przejścia w całej Unii na alternatywne rozwiązania w strzelaniu sportowym.

(35) Komisja uważa, że należy zezwolić na odstępstwa od ograniczenia dotyczącego ołowianej amunicji śrutowej wystrzeliwanej z broni historycznej, takiej jak broń odprzodowa i jej współczesne repliki, ponieważ nie istnieje odpowiednia amunicja alternatywna, której użycie nie niosłoby za sobą ryzyka nieodwracalnego uszkodzenia tej broni. Ponadto RAC uznał, że stosowanie takiej amunicji jest ograniczone pod względem ilości i że w związku z tym wpływ odstępstwa na ogólne zmniejszenie ryzyka byłby niewielki.

(36) Komisja podziela zdanie RAC i Agencji, że wymóg umieszczania przez sprzedawców detalicznych informacji w fizycznych i internetowych punktach sprzedaży, a także na opakowaniach, jest uzasadniony koniecznością ostrzeżenia użytkowników o ryzyku związanym ze stosowaniem ołowianej amunicji śrutowej. Ostrzeżenie, które ma być umieszczone na opakowaniu, powinno być jednak krótsze niż zalecane przez Agencję, aby umożliwić umieszczanie go na małych opakowaniach i ograniczyć potrzebę umieszczania go na etykietach rozkładanych, ulotkach lub doczepianych zawieszkach.

(37) Aby ułatwić sprawne i terminowe wdrożenie ograniczenia oraz umożliwić członkom federacji strzelectwa sportowego łatwą identyfikację strzelnic sportowych, w których mogą trenować z ołowianą amunicją śrutową, państwa członkowskie powinny szybko udostępnić wykaz znajdujących się na ich terytorium strzelnic sportowych typu otwartego, które wdrożyły odpowiednie środki zarządzania ryzykiem w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się ołowiu i uwalniania go do środowiska.

(38) Ten wymóg nie powinien dotyczyć zastosowań ołowianej amunicji śrutowej, które nie zostały ujęte w mandacie Komisji dla Agencji z dnia 16 lipca 2019 r. i w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, a mianowicie następujących zastosowań: (i) strzelanie w pomieszczeniach zamkniętych; (ii) zastosowania przez policję i organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa oraz inne zastosowania w zakresie bezpieczeństwa; (iii) zastosowania wojskowe i obronne; (iv) ochrona infrastruktury krytycznej, żeglugi handlowej lub konwojów o wysokiej wartości; (v) ochrona budynków publicznych i przestrzeni publicznej; (vi) obrona własna; (vii) testowanie techniczne i sprawdzanie broni palnej i amunicji; (viii) badania lub analizy historyczne i techniczne oraz (ix) testowanie i opracowywanie materiałów i produktów do ochrony balistycznej oraz analizy kryminalistycznej. Z tego samego powodu ograniczenie nie powinno mieć zastosowania do stosowania ołowiu w spłonkach i przybitkach.

(39) W niektórych państwach członkowskich obowiązują przepisy krajowe dotyczące ochrony środowiska lub zdrowia ludzkiego, które zakazują stosowania ołowiu w amunicji śrutowej lub ograniczają jego stosowanie i są bardziej rygorystyczne niż przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu. Wymaganie od tych państw członkowskich, aby obniżyły istniejący poziom ochrony przed narażeniem na kontakt z ołowiem w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, mogłoby prowadzić do częstszego stosowania ołowiu w tych państwach członkowskich. Taki skutek nie byłby zgodny z wysokim poziomem ochrony wymaganym w art. 114 ust. 3 Traktatu. W związku z tym państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania bardziej rygorystycznych przepisów ograniczających stosowanie jedynie ołowiu w amunicji śrutowej.

(40) W świetle szerszych przepisów dotyczących ołowiu w amunicji śrutowej wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem oraz aby dać producentom i użytkownikom wystarczająco dużo czasu na przejście na alternatywne formy amunicji, pkt 11–14 pozycji 63 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 powinny mieć zastosowanie do dnia 7 grudnia 2033 r.

(41) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.

(42) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w pozycji 63 w kolumnie 2 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

	„14a. Pkt 11–14 stosuje się do dnia 7 grudnia 2033 r.”

2) w pozycji 63 w kolumnie 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

	„28. Zakazuje się następujących zastosowań amunicji śrutowej o zawartości ołowiu (wyrażonej jako metal) równej 1 % masy lub większej: a) noszenie amunicji śrutowej lub oddawanie strzałów amunicją śrutową podczas polowania lub w drodze na polowanie od dnia 7 grudnia 2033 r.; b) oddawanie strzałów amunicją śrutową podczas uprawiania strzelania sportowego na otwartym terenie, od dnia 7 grudnia 2033 r. W celu ustalenia, czy osoba, u której znaleziono amunicję śrutową, niesie ją w drodze na polowanie, należy uwzględnić wszystkie okoliczności danej sprawy, w tym fakt, że osoba, u której znaleziono amunicję śrutową, niekoniecznie musi być tą samą osobą, która poluje. 29. Nie wprowadza się do obrotu amunicji śrutowej o zawartości ołowiu (wyrażonej jako metal) równej 1 % masy lub większej, od dnia 7 grudnia 2033 r. 30. Na zasadzie odstępstwa pkt 28 lit. b) nie ma zastosowania do amunicji śrutowej o rozmiarach od 1,9 mm do 2,6 mm wystrzeliwanej na strzelnicy sportowej typu otwartego, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki: a) strzelnica sportowa typu otwartego wdrożyła środki zarządzania ryzykiem określone w dodatku 17 do dnia 7 grudnia 2033 r.; b) osoby wystrzeliwujące taką amunicję śrutową są czynnymi członkami federacji strzelectwa sportowego; c) strzelnica sportowa typu otwartego prowadzi ewidencję: (i) szacunkowej masy takiej amunicji śrutowej wystrzelonej na tej strzelnicy przez czynnych członków federacji strzelectwa sportowego; (ii) osób wystrzeliwujących amunicję śrutową na tej strzelnicy; (iii) masy odzyskanej amunicji śrutowej; d) strzelnica sportowa typu otwartego udostępnia dokumentację, o której mowa w lit. c), właściwym organom na ich wniosek. 31. Na zasadzie odstępstwa pkt 29 nie ma zastosowania do amunicji śrutowej o rozmiarach od 1,9 mm do 2,6 mm wprowadzanej do obrotu z przeznaczeniem do użytku przez czynnych członków federacji strzelectwa sportowego na strzelnicach sportowych typu otwartego spełniających warunki określone w pkt 30. 32. Od dnia 7 czerwca 2027 r. sprzedawcy detaliczni amunicji śrutowej o zawartości ołowiu równej 1 % masy lub większej, w sposób jasny i widoczny przedstawiają, w punkcie sprzedaży – w pobliżu amunicji śrutowej, a w przypadku sprzedaży na odległość – w ofercie sprzedaży na odległość, następujące informacje: »***OSTRZEŻENIE***: ten produkt zawiera ołów, który jest bardzo toksyczny dla środowiska i może działać szkodliwie na płodność lub na dziecko w łonie matki. Stosowanie i sprzedaż ołowianej amunicji śrutowej do polowania i strzelania sportowego jest ograniczone w UE od dnia 7 grudnia 2033 r. *Więcej informacji, w tym na temat dostępności alternatyw bezołowiowych, można znaleźć na stronie internetowej [www.echa.europa.eu]*«.

	Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, podaje się w językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się punkt sprzedaży, lub – w przypadku sprzedaży na odległość – w językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym oferowana jest sprzedaż na odległość, chyba że dane państwo członkowskie postanowi inaczej w odniesieniu do tych języków.
	33. Bez uszczerbku dla innych przepisów Unii dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji i mieszanin dostawcy amunicji śrutowej o zawartości ołowiu (wyrażonej jako metal) równej lub większej niż 1 % masy zapewniają, aby od dnia 7 czerwca 2028 r. opakowanie amunicji śrutowej było w sposób wyraźny, widoczny i trwały oznakowane następującym ostrzeżeniem, przed wprowadzeniem amunicji śrutowej do obrotu: »***OSTRZEŻENIE:*** *ten produkt zawiera ołów, który jest bardzo toksyczny dla środowiska i może działać szkodliwie na płodność lub na dziecko w łonie matki.«* Ostrzeżenie podaje się w językach urzędowych państw członkowskich, w których amunicja śrutowa wprowadzana jest do obrotu, chyba że dane państwa członkowskie postanowią inaczej w odniesieniu do tych języków. Jeżeli ostrzeżenia nie można umieścić na opakowaniu ze względu na rozmiar opakowania, należy je umieścić na etykiecie rozkładanej, ulotce lub na doczepianej zawieszce.
	34. Na zasadzie odstępstwa pkt 28, 29, 32 i 33 nie mają zastosowania do używania i wprowadzania do obrotu amunicji śrutowej do broni ładowanej odprzodowo oraz do historycznej broni palnej, w tym jej współczesnych replik.
	35. Odstępstwa, o których mowa w pkt 30 i 31, są poddawane przeglądowi przez Komisję, na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Agencję, po dniu 7 grudnia 2036 r.
	36. Do dnia 7 grudnia 2034 r. państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wykaz strzelnic sportowych typu otwartego na swoim terytorium, w których obowiązują środki zarządzania ryzykiem określone w dodatku 17 zgodnie z pkt 30 lit. a).
	37. Pkt 28–36 stosuje się bez uszczerbku dla wykorzystania amunicji śrutowej do następujących celów: a) strzelanie w pomieszczeniach zamkniętych; b) zastosowania przez policję i organy egzekwowania prawa oraz inne zastosowania w zakresie bezpieczeństwa; c) zastosowania wojskowe i obronne; d) ochrona infrastruktury krytycznej, żeglugi handlowej lub konwojów o wysokiej wartości; e) ochrona budynków publicznych i przestrzeni publicznej; f) obrona własna; g) testowanie techniczne broni palnej i amunicji oraz poddawanie jej próbom; h) testowanie i opracowywanie materiałów i produktów do ochrony balistycznej; i) analiza kryminalistyczna; j) badania lub analizy historyczne i techniczne; k) spłonki i przybitki. Do celów lit. f) noszenie podczas polowania lub w drodze na polowanie nie jest uznawane za samoobronę.
	38. Państwa członkowskie mogą utrzymać przepisy krajowe dotyczące ochrony środowiska lub zdrowia ludzkiego, które są bardziej rygorystyczne niż przepisy ustanowione w pkt 28, 30 i 34, o ile przepisy te spełniają oba poniższe warunki: a) obowiązują w dniu 7 grudnia 2026 r.; b) ograniczają jedynie używanie ołowiu w amunicji śrutowej, lecz nie ograniczają jego wprowadzania do obrotu.

	Państwa członkowskie utrzymujące takie przepisy krajowe niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów. Komisja niezwłocznie podaje te teksty do wiadomości publicznej. 39. Do celów pkt 28–38: a) »amunicja śrutowa« oznacza śrut używany lub przeznaczony do użycia w pojedynczym ładunku lub naboju w broni śrutowej; b) »broń śrutowa« oznacza broń gładkolufową, z wyjątkiem broni pneumatycznej; c) »noszenie« oznacza każdy rodzaj noszenia przy sobie lub noszenie bądź przewożenie w dowolny inny sposób; d) »polowanie« oznacza tropienie i strzelanie do żywej zwierzyny przy użyciu pocisku wystrzeliwanego z broni; e) »strzelanie sportowe« oznacza strzelanie z broni do dowolnego celu nieożywionego, w tym treningi oraz pozostałe formy strzelania odbywane w ramach przygotowania do polowania; f) »czynny członek« oznacza osobę posiadającą ważne członkostwo w federacji strzelectwa sportowego; g) »strzelanie w pomieszczeniach zamkniętych« oznacza strzelanie odbywające się wewnątrz budynku, na obszarze zamkniętym dachem i ścianami, w sposób uniemożliwiający przedostawanie się amunicji śrutowej do środowiska; h) »w drodze na polowanie« oznacza przemieszczanie się z prywatnego lokalu lub budynku użyteczności publicznej do miejsca, w którym odbywa się polowanie; i) »historyczna broń palna" oznacza broń palną wyprodukowaną przed dniem 1 stycznia 1900 r.; j) »współczesna replika« oznacza kopię historycznej broni palnej, wykonaną przy użyciu współczesnych materiałów i technik produkcyjnych, która pod względem konstrukcji i funkcjonalności ściśle odpowiada oryginałowi historycznej broni palnej."

3) dodaje się dodatek 17 w brzmieniu:

„Dodatek 17

Pozycja 63 – Warunki stosowania odstępstwa, o którym mowa w pkt 30

W niniejszym dodatku określono środki zarządzania ryzykiem, które należy wprowadzić w odniesieniu do strzelnic sportowych typu otwartego zgodnie z pkt 30 lit. a).

Środki zarządzania ryzykiem w odniesieniu do używania amunicji śrutowej na strzelnicach sportowych typu otwartego

Na strzelnicach sportowych typu otwartego, na których wystrzeliwana jest amunicja śrutowa, stosuje się następujące środki zarządzania ryzykiem:

a) co najmniej dwa różne środki ograniczające rozprzestrzenianie się ołowiu, wybrane z poniższego wykazu:

— co najmniej jedna ściana;

— co najmniej jeden wał lub nasyp wykonany z ziemi, żwiru, piasku lub innego odpowiedniego materiału;

— co najmniej jedna sieć lub kurtyna wychwytująca śrut;

— pokrycie nawierzchni na obszarach upadku amunicji śrutowej;

b) odzysk zużytego ołowiu z wystrzelonego śrutu co najmniej co trzy lata oraz po zakończeniu działalności przez strzelnicę sportową typu otwartego;

c) monitorowanie oraz, w razie potrzeby, oczyszczanie obszarów upadku amunicji śrutowej, które nie posiadają pokrycia nawierzchni, w celu zapewnienia pH na poziomie od 6,5 do 8,5, aby zminimalizować migrację ołowiu do gleby i wody. Zgodność z tymi wartościami pH weryfikuje się co najmniej raz na sześć miesięcy;

d) zagwarantowanie kontrolowanego przepływu, monitorowanie oraz, w razie potrzeby, oczyszczanie wód drenażowych (w tym spływów powierzchniowych) z obszarów upadku amunicji śrutowej, w celu zapewnienia zgodności ze środowiskową normą jakości dla ołowiu określoną na podstawie dyrektywy 2000/60/WE;

e) zakaz wszelkiej działalności rolniczej w granicach strzelnicy;

f) prowadzenie dokumentacji potwierdzającej spełnienie warunków określonych w niniejszym punkcie.”.